

„HLEYP Í BURTU“

Unnar Snær Bjarnason, unglíngameistari Íslands í karate

Texti: Þorgrímur Þráinsson
Myndir: Þór Gíslason

„Ég myndi reyna að hlaupa í burtu,“ segir Unnar Snær Bjarnason, unglíngameistari Íslands í karate aðspurður um hvað hann myndi taka til bragðs ef ráðist yrði á hann. „Ef ég ætti þess ekki kost myndi ég reyna að verjast en ef viðkomandi myndi ekki láta sér segjast myndi ég slá á móti. En fyrir alla muni á að reyna að forða sér á hlaupum, það segir þjálfarinn minn hún Jónína Ólsen.“

Unnar Snær sýndi mikla yfirburði í kata og kumite í sínum aldursflokki á unglíngameistaramóti Íslands á dögunum og varð þrefaldur meistari. Hann var einnig í sigurliði KFR í hóp-kata. Kumite er keppni tveggja einstaklinga í karate en kata er útfærsla á

ákveðnum æfingum íþróttarinnar. „Þegar við sláumst má aðeins snerta andstæðinginn, svokallað „skintouch“ en slái maður of fast er dæmt refsstig og einnig er hægt að dæma mann úr leik fyrir að vera ógættinn og slá andstæðinginn svo hann beri þess merki. Það má snerta búkinn nokkuð vel í kumite en rétt að koma við andlit. Karate er mikil nákvæmnisíþrótt og krefst mikillar þolinmæði.“

Unnar Snær hefur stundað karate í 5 ár, eða frá 8 ára aldri. Hann er Reykvíkingur í húð og hár og lítt gefinn fyrir sveitina. Auk karate hefur hann töluverðan áhuga á golfi og skíðaðkun en segist aldrei myndi fórnar karate fyrir þær íþróttagreinar.

Hann hefur ætíð æft með Karatefélagi Reykjavíkur en þar er Goju Ryu stíllinn æfður. En af hverju byrjaði hann í karate?

„Ég ætlaði mér að líkjast Bruce Lee. Ég sá flestar myndir sem hann lék í og heillaðist af honum. Annars er karate allt annað en það sem maður sér í bíómyndum en engu að síður er íþróttin stórskemmtileg.“

Mislit belti sem karateíðkendur hafa um sig miðja gefa til kynna styrkleika viðkomandi. Byrjendur fá hvítt belti til þess að halda karatebúningnum að líkamanum en síðan taka þeir próf og vinna sér inn eina gula rönd á hvíta beltinu, síðan bætist önnur gul rönd við áður en hann fær

„Það er svo margt sem togar í stráka þegar þeir verða 14-15 ára gamlir og nægir þar að nefna stelpur og partý.“

að reyna við gula beltið. Sama gerist áður en reynt er við græna beltið, brúna og það svarta sem alla dreymir um. „Nei, ég ekki byrjaður að hugsa um svarta beltið,“ segir Unnar Snær en hann er núna með græna beltið og hefur þegar náð á það tveimur brúnum röndum sem þýðir að hann reynir næst við brúna beltið. „Svarta beltið verður kannski komið um mittið á mér eftir 3-4 ár.“ Þess má geta að Unnar hefur ávallt náð þeirri gráðu sem hann hefur reynt við í fyrstu tilraun.

Unnar Snær og Arnar Orri bróðir hans sem er tveimur árum eldri byrjuðu samtímis í karate. „Arnar er betri en ég í kumite, þegar við sláumst, en ég tel mig vera betri í kata. Annars er áhuginn eitthvað að dala hjá honum þannig að ég veit ekki hvort hann heldur áfram. Það var nokkuð stór hópur sem byrjaði í karate um leið og

við bræðurnir en við erum þeir einu sem eru eftir. Það er svo margt sem togar í stráka þegar þeir verða 14-15 ára og nægir þar að nefna party og stelpur.“

— Hvaða áhrif hefur karateiðkunin haft á þig?

„Í fyrsta lagi er ég betri íþróttamaður en áður og mun sterkari. Maður lærir mikinn sjálfsga og allt slíkt skilar sér í lífinu almennt.“

Karatefélag Reykjavíkur flutti alla aðstöðu sína nýlega í kjallarann undir stúku Laugardalslaugarinnar og segir Unnar að aðstæðan í dag sé öllu betri en áður. „Í Ármúlanum var gólfid það slæmt að maður átti á hættu að slasast á því.“

Hann æfir tvisvar sinnum í viku undir handleiðslu Jónínu Ólsen sem er með svarta beltid og það finnst Unnari meiriháttar. „Hún er svakalega góð og mundi ég ekki vilja skipta á henni og öðrum þjálfara. Mér finnst við æfa allt of sjaldan en það stendur sem betur fer til bóta. Helst vildi ég æfa alla daga vikunnar.“

Eins og áður sagði sýndi Unnar mikla yfirburði á unglíngameistaramóti Íslands en hann sagðist í flestum tilfellum hafa verið að keppa við sér yngri stráka. Í raun hefur hann aldrei tapað keppni í kata og hefur síðastliðin þrjú ár orðið unglíngameistari. „Jú, ég tapaði einu sinni þegar ég var 10 ára en þá var ég að keppa við 15 ára stráka. Annars mættu mótin vera fleiri hér á landi, það vantar verkefni fyrir okkur.“

— Áttu þér fyrirmynd í karate?

„Já, þegar ég fór í æfingaferð til London sá ég Conni Fern frá Svíþjóð keppa á Evrópumeistaramótinu í karate. Hann var alveg hrikalega góður og síðan hef ég haldið upp á hann. Conni er nýbúinn að ná 4. dan í svarta beltinu.“

— Hver er besti karatemaður sem Ísland hefur átt?

„Atli Erlendsson. Hann var með 2. dan að ég held og var svakalega góður.“

— Eru skólafélagar þínir ekkert hræddir við þig vegna kunnáttu þinnar í karate?

„Nei, það held ég varla. Ég mæti nú aldrei í búningnum í skólann þannig að það stendur kannski ekki utan á mér að ég sé í karate. Þó vita það flestir en þeir myndu varla slást við mig, hvað þá ég við þá.“

„Ég fæ góða útrás heima því ég á finan boxpúða sem ég lem sundur og saman.“

— Langar þig aldrei til að fljúgast á?

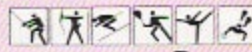
„Þegar ég var nýbyrjaður í karate langaði mig það en ekki lengur. Ég fæ góða útrás heima því ég á finan boxpúða sem ég ímynda mér að sé bróðir minn og lem því sundur og saman,“ segir Unnar brosandi. „Ég á líka boxbolta til að kyla og púða sem annar heldur á og ég get slegið og

sparkað í þannig að það dugar fullkomlega. Það þýðir ekkert annað en að æfa sig vel heima ef árangur á að nást.“

— Hvað ætlarðu að verða þegar þú ert orðinn stór?

„Ætli ég verði ekki bara „bissness“maður hjá honum pabba mínum í Útilíf Glæsibæ.“

Karatemeistarinn notar matinbleu...

ÚTILÍF H/F

GLÆSIBÆ — SÍMI 82922